

Posudek

rigorózní práce Mgr. Jany Smlsalové: „Obchodní tajemství“

Předložená rigorózní práce je věnována tématu, které není příliš v odborné literatuře frekventované. Již z tohoto důvodu je nutné ocenit snahu autorky podat relativně ucelený a poměrně široce pojatý rozbor platné právní úpravy obchodního tajemství jako významného nehmotného statku souvisejícího s podnikem a jeho provozem.

Autorka práci rozdělila celkem do 6 kapitol (včetně úvodu a závěru). Strukturu práce lze považovat za odpovídající předmětu práce. Stejně tak i rozsah jednotlivých kapitol a jejich vzájemné proporce. Jako přiměřený se jeví i rozsah použité literatury. Bylo jistě určitou nevýhodou, že titulů věnovaných hlouběji speciálně obchodnímu tajemství je poskrovnu. V seznamu je uveden titul jediný (Štenglová, Drápal, Púry, Korbel). Z něho také autorka čerpala a byla jím nepochybně ovlivněna i pokud jde o strukturu práce. Lze litovat, že opomněla nejméně 2 další tituly (články autorů Čady a Hajna), tím spíše, že jsou uvedeny v seznamu literatury v uvedené publikaci, z níž čerpala.

Pokud jde o práci s odbornou literaturou včetně poznámek, nevyskytují se zásadnější nedostatky. Kladem je i vhodné využití judikátů. Autorka poměrně ve velkém rozsahu používá v textu doslovné citace z literatury, což nepovažuji za přiměřené a vhodné ve všech případech.

Kladem posuzované práce je nepochybně věcný přístup autorky k tématu. Jednotlivé dílčí otázky a problémy jsou jasně formulovány. Text nezabíhá do nesouvisející problematiky. Je psán srozumitelně při respektování odpovídající odborné terminologie. Výklad má vnitřní logiku a většinou je přiměřeně argumentován. Oceňuji, že autorka vzala v úvahu mezinárodní rámec ochrany obchodního tajemství. Výrazným rysem práce je širší interdisciplinární pojetí (z hlediska trestního, pracovního i správního práva). Základem je problematika obchodního tajemství podle úpravy v obchodním zákoníku včetně nekalosoutěžní skutkové podstaty „porušení obchodního tajemství“. Autorka věnuje pozornost i otázkám procesním. Při vymezení pojmu „obchodní tajemství“ správně odlišuje toto právo od práv obdobných. Postrádám však vysvětlení vztahu obchodního tajemství a bankovního tajemství. Určité pochybnosti vyvolává zařazení práva na informace podle obchodního zákoníku do kapitoly 5 věnované obchodnímu tajemství a základním lidským právům. Více se měla autorka věnovat

samostatnému převodu obchodního tajemství a zejména pak otázce komu patří obchodní tajemství vzniklé během nájmu podniku. Na str. 20 pouze cituje I. Pelikánovou a konstatuje, že se s jejím názorem ztotožňuje. Jde o širší problém jak interpretovat § 17 popř. § 18 obch. zák., popř. i § 488g obch. zák. z hlediska souvislosti s podnikem.

Celkově hodnotím posuzovanou práci jako rozsahem, způsobem zpracování a po věcné stránce plně odpovídajícím požadavkům na rigorózní práce kladeným. Dílčí připomínky uvedené výše nesnižují její jinak velmi dobrou úroveň. Práce je způsobilá ústní obhajoby.

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

konzultant

V Praze dne 20. 11. 2006